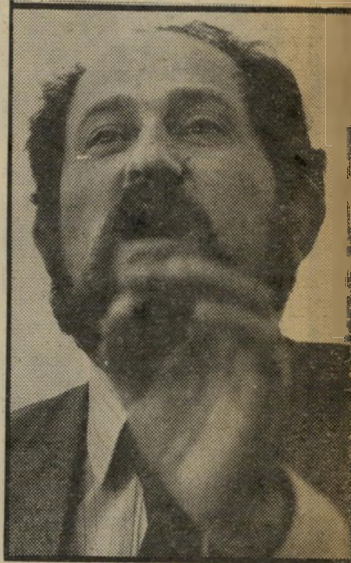

כנסת

האיש הלא-יוכח

ח"כ עקיבא נוף מנצל את הכנסת לפתרון בעיותיו האישיות

שר-ההקלאת, אריק שרון, עמד על הדוכן וגולל פרשה מבישה.

ח"כ הכהן הצעת-חוק פרטית

לא רק הוא התערב אצל מינהל מקרקעי ישראל, הנמצא בתחום משרדו, כדי שלא יהרסו את ביתו של גדי גרייבר בגדרה. גם ראש הממשלה, מנחם בגין, התערב ליטיבתו של גרייבר.

שרון, ואחריכך לישיבת-ראש הממשלה, הסבירו את מניעיהם. אם מקבלים את ההסברים שלהם, הרי לא היה בהתערבות זו שום רווח אישי אף לאחד משני אישים אלה. אולם כשעלה, כמה שעות אחרי כך, ח"כ עקיבא נוף על הדוכן, הוציע הצעת חוק משלו, ידעו כל חברי-הכנסת שההצעה נועדה לפתור את אחת הבעיות הפרטיות של נוף, וכי הוא מנצל את הכנסת כדי להמשיך באחד ממעשיה-גנבי זות הגדולים ביותר שידעה הי מדינה מצידו של נבחר-עם.

נוף הגיש הצעת חוק תמימה תחת השם "חוק הכשרות המישיפ" טית והאפוסטרופוסות, תיקון מספר 6". כוונתה של הצעת חוק זו היא לבטל את הדיפנות שיש ל-אשה הגרושה בהחזקת ילד, על פני הבעל, אם הילד הוא מתחת לגיל 6.

גם לאנשים החשוכים ביותר ברור שבמרבית המקרים דורשת טובת הילד שהוא יימצא אצל אמו ולא אצל אביו, בגיל זה לפחות. במקרים קיצוניים במיוחד, כשהור כוחה אי-שפיותה של האשה או "שירוף דרכיה" מחליט בית הדין מישיפת האורחי או הרבני, להעביר את הילד לחזקתו של האב.

נגד נהג זה יצא דווקא עקיבא נוף, הוא לא סיפר לכנסת, בנאום הארוך שנשא לפניו ביום השני שעבר, שיש לו נגיעה אישית בנור-שא. נוף מנהל עתה מישיפתים ומאבק מתיש נגד אשתו, העיתור-נאית מירה נוף-ויינגרטן. לאחר שי השתלט על חלק מכספה, מנסה נוף, כאמצעי לחץ, לקחת ממנה גם את בנם המשותף.

אך למרות שנוף לא סיפר זאת לכנסת, היו חברי-כנסת שידעו על הפרשה והבינו שנוף מנסה לנצל את הבית לפיתרון בעיותיו האי-שיות, גם בכנסת נחות-ירמה כמו הכנסת התשיעית. דבר כזה מקור מס. ח"כ המערך, הרב מנחם כהן, הידוע כאחד האנשים הנאורים ור-

ההגונים בכנסת, לא יכול היה ל-התאפק. הוא ניגש למיקרופון קרי-אות-הביניים ואמר לנוף: "אתה האיש האחרון שצריך להעלות את הנישא, או שכדאי לו להעלותו." נוף לא השיב, כמוכח. חבר מישיפתו לשעבר של נוף, ח"כ בנימין הלוי, שכיהן באותה ישיבה כיושב-ראש, מיהר להחליץ לעזרת נוף ו-השתיק את הכהן.

אחרי שנוף גם ניסה לשים בפיו של הכהן מילים שאותן לא אמר, לא יכול היה הכהן, להתאפק וקרא לעברו: "אני מבקש ממך לדבר אמת מעל בימת-הכנסת, מה שאתה אומר זה שקר ביסודו ואל תש-תמש בבימת הכנסת לדבר שקר." נוף לא הגיב גם על האשמות חריפות אלה.

כשהסתיים הדיון הבחין נוף ש-

ח"כ נוף פרטית לגמרי

באולם המליאה יש רוב מיקרי נגד הצעתו. הוא ביקש מיושבי-ראש ה-ישיבה לדחות את ההצבעה, כדי שיוכל להעלות שוב נושא זה, כי שיהיה לו רוב.

מכונת ההצבעה האוטומטית של הקואליציה תאשר בסיפוי של דבר את החוק הפרטי של נוף וכנסת ישראל תעמוד לצידו כשהוא נלחם באשה שממנה לקח הן-עתק.

נכי צה"ל

סיפורו של רס"ר

מישרד השיקום שז

מישרד-הביטחון ממייך

דנכה בנפשו, ששוחרר

מצה"ר, לשאת נשק

ורשמש שומר

"התעודה הזו לא שווה כלום, אם היא לא עוזרת לי". הטיח נכה צה"ל לעבר מנהל אגף השי-קום ברחובות, שלום מן. המנהל חטף את התעודה מידיה, זרק אר-תה בפניו של הנכה וצעק: "תס-תלק מפה חתיכת קומוניסט, עוד מילה אחת שלך, אני לוחץ על הכפתור המישיטרה פה!"

הנכה, בצלאל גלאם, קפץ אג-רופיו בועם ועזב את הלישיכה. אלה שאינם מכירים את שני ה-אנשים וחוו בנעשה, יכלו לשער בנפשם כי לפניהם עוד נכה עצל, המנסה להתקיים על כספי ציבור ולמשוך את תהליך שיקומו, לא לעבוד ואו לזכות בתמיכה כספית. סיפורו של בצלאל גלאם שונה. הוא שירת בצה"ל משנת 1956. בשנת 1977 שימש כרס"ר ביחיד דה מסויימת בסניני. משטח הבטיס החל להיעלם ציוד יקר. כל פעם שנעלם ציוד באופן לא הגיוני, (המשך בעמוד 58)

האמרגן אבשלום רובין משיך במעלליו. חברי

הלהקה המפורסמת ביותר בארץ, הברידה

הטיבעית" הגישו נגדו תביעה מישיפית ומוענים:

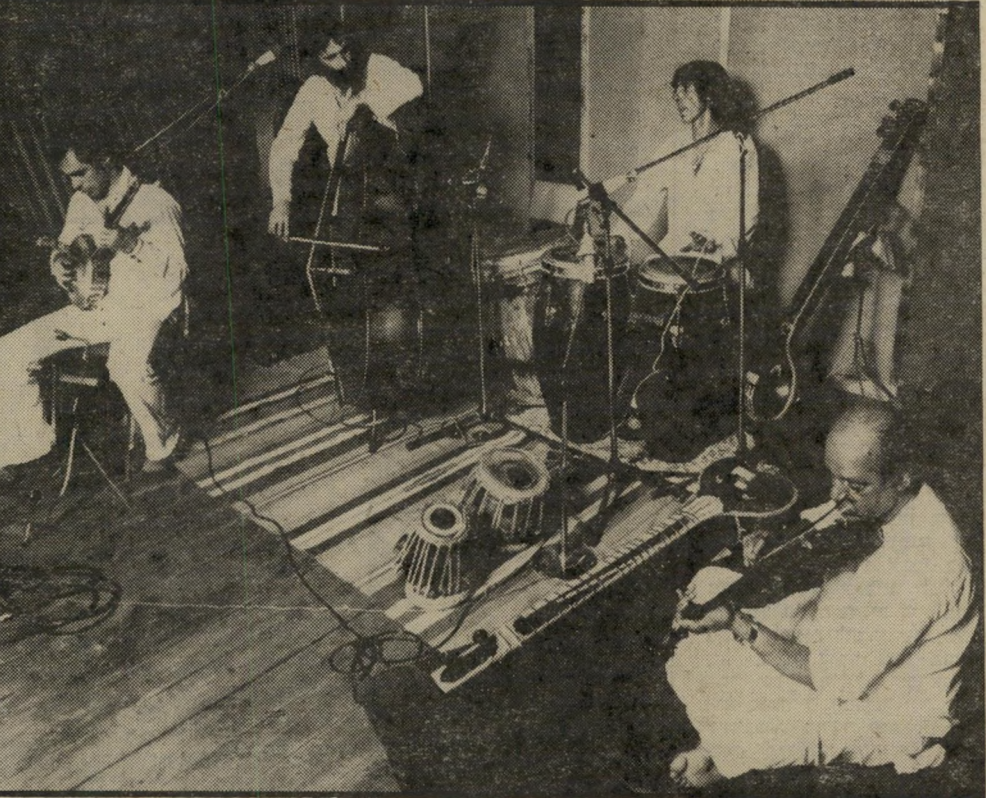
רימו אתנו!

מוסיקה שלהם מיוחדת מאוד ומקור-רית, היתה לי רק בעיה אחת - חששתי שהקהל הישראלי לא יאהב אותם ושהם לא יקלטו. אבל אהוד לא ויתר והחלטנו ללכת עם העני-יין ולנסות אותם.

"התחילה תקופה מטורפת של עבודה קשה מאוד. הם לא היו מורגלים בעבודה ממשית, וקשה היה לפעמים לעבוד איתם. לנו היה מירוך מטורף אחרי אמצעי-התקשורת, שהגיבו בהסתייגות לי-

לפירסום וליחסי-ציבור. אלה היו דברים שאנחנו לא היינו יכולים לעשות בשביל עצמנו. פנינו ל-הרבה מאוד אמרגנים - כולם הקשיבו, התפעלו ואמרו שהמוסי-קה שלנו יפה ומקורית מאוד. אבל אף אחד מהם לא רצה לקחת אר-תנו תחת חסותו. הם טענו שאנח-נו מגנים מוסיקה קשה, ופחדו שזה לא ילך בשוק הישראלי. אבי-שלום רובין היה היחידי שהסכים לקחת אותנו תחת חסותו להפיק

א קיבלנו אפילו אגורה שחוקה אחת מהרווחים של התקליט", אומר שלמה בר, מנהיג-להקת הברירה הטבעית. "עבדנו כמו המורים, כדי לממן את הוצאת התקליט שלנו, וכשיצא לשוק לא הכניס לנו בכלל רווחים." שלמה בר הוא אחד מחברי לה-קת הברירה הטבעית, המפורסמת ביותר בישראל. הלהקה, שהתח-לה לפלס דרכה בעולם הזמר לא מכבר, עומדת עתה לפני דיון

"הברירה הטבעית" בהופעה, חתמנו בשמנו על הסכמים"

משמע המוסיקה המיזרחית. אבל הצלחנו לארגן להם מעט הופעות. לא היינו יכולים למלא אולם בתי-קופה ההיא והיו רגעים שבהם כמעט החלטנו לוותר על כל ה-עניין. הדברים השתפרו כשהתק-ליט שלהם יצא לשוק. היתה זו הצלחה מסחררת."

חברי הברירה הטבעית לא אר-הבים להיזכר בתקופה הקשה שעברה עליהם בתחילת דרכם. "קיבלנו החלטה לממן את התק-ליט מהכספים שהרווחנו בהופ-עות", נזכר מיגל. "כל לירה שנכ-היינו עובדים בלי לראות בכ-רווחים. קיבלנו 500 לירות ו-פעה. חברת ישראל-סיקס שלא מימנה את הוצאת התק-ליט, אלא גם לא אירגנה סוב-ולא אירגנה

אותנו. חתמנו איתו על חוזה לי-משך 18 חודשים, שעל פיו הת-יייבה חברת ישראל-סיקס שלו לנהל ולהפיק אותנו ולהיות שותפה לר-ווחים ולהישגים שלנו."

הברדק

חגג

"ה החלטה לקחת את הב-רירה הטבעית תחת חסו-תנו", מספר אבשלום רובין, מנהל-חברת ישראל-סיקס, "לא היתה קלה. המשוגע לעניין היה אהוד שמיר. הוא עובד איתי ואחראי באופן ישיר על העבודה עם האמנים כי-שטח. אהוד שמע את הלהקה, הת-להב וסחב אותנו לראות הופעה של-הם. ואם להודות על האמת - החברה מצאו מאוד חן בעיני. ה-

מישפטי, בתביעה שהגישה לבית-המישפט נגד חברת ההפקות יש-ראדיסק. "החברה הזאת היא חב-רה של רמאים וגנבים", אומר שלמה בר, "אסור לתת לאנשים האלה להמשיך ולהוליך שולל את האמנים שפונים אליהם. הם ניצלו אותנו, גנבו מאיתנו את כל הכס-פים שהרווחנו במשך הזמן שבו עבדנו איתם. הם ניצלו את עוב-דת היותנו חדשים במקצוע והפי-לו אותנו בפח שטמנו לנו. אנחנו מתכווננים ללכת עם העניין הזה עד הסוף, ולהוכיח לכולם את אמיתות ההאשמות שלנו נגדם." הגענו לאבשלום רובין ולישרא-דיסק בתחילת הדרך שלנו", נזכר מיגל. "היתה אז תקופה ארוכה מאוד שהסתובבנו בלי אמרגן. היינו צריכים מישהו שיקח אותנו תחת חסותו וידאג לנו להופעות,